

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๑๒/๖๙๐

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ ๘๗๗๘
วันที่ ๗ ต.ค. ๒๕๕๙ เวลา ๑๐ -

๒ มิถุนายน ๒๕๕๙

เรื่อง การเสนอตราสารองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ประจำปี
สมัยประชุมที่ ๙๙ - ๑๐๔ ต่อคณะรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ ทราบ
(หากไม่มีข้อทักท้วงให้ถือเป็นเรื่องที่ ครม
เห็นชอบ/อนุมัติ) เรื่องที่ ๑๐

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๑๕๔๖๖
ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๙

- ๗ ส.ย. ๒๕๕๙

จัดเข้าวาระ.....

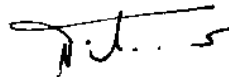
ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีโดยด่วนกรณีการเสนอตราสารองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ประจำปีสมัยประชุมที่ ๙๙ - ๑๐๔ ต่อคณะรัฐมนตรี ที่กระทรวงแรงงานเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และหลักเกณฑ์การพิจารณาความหมายและองค์ประกอบของคำว่าหนังสือสัญญาตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๖-๗/๒๕๕๑ แล้ว เห็นว่า กระทรวงแรงงานได้เสนอตราสารองค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมใหญ่ สมัยประชุมที่ ๙๙ - ๑๐๔ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและเสนอสถานติบัญญัติแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจออกกฎหมายเพื่อทราบ รวม ๗ ฉบับ ได้แก่ (๑) อนุสัญญา (convention) จำนวน ๒ ฉบับ คือ อนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๙ ว่าด้วยคนงานทำงานในบ้าน ค.ศ. ๒๐๑๑ และพิธีสารเสริมอนุสัญญาฉบับที่ ๒๙ ว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๓๐ และ (๒) ข้อเสนอแนะ (recommendation) ที่เป็นแนวทาง (guideline) แนะนำให้ประเทศสมาชิกปฏิบัติเพื่อให้ความคุ้มครองแรงงานในด้านต่าง ๆ จำนวน ๕ ฉบับ คือ ข้อเสนอแนะ ฉบับที่ ๒๐๐ - ๒๐๕ อันเป็นการดำเนินการตามธรรมนูญองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO Constitution) ในข้อ ๑๙ วรรค ๕ (b) (c) และวรรค ๖ (b) (c) ที่กำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องนำอนุสัญญาและข้อเสนอแนะที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมเสนอต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกกฎหมายของประเทศสมาชิก และแจ้งต่อผู้อำนวยการใหญ่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ โดยในกรณีของอนุสัญญา หากหน่วยงานที่มีอำนาจในการออกกฎหมายได้ให้ความยินยอม (consent) แล้ว จะต้องมีการให้สัตยาบันอนุสัญญาและดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้อนุสัญญามีผลใช้บังคับต่อไปตามข้อ ๑๙ วรรค ๕ (d) ซึ่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกองค์การแรงงานระหว่างประเทศมีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพันธกรณีดังกล่าว และสมควรที่คณะรัฐมนตรีจะได้เสนอเรื่องต่อสถานติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

อนึ่ง สำหรับกรณีของอนุสัญญาฉบับที่ ๑๘๙ ว่าด้วยคนงานทำงานในบ้าน ค.ศ. ๒๐๑๑ ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้คนงานทำงานในบ้านได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานเฉพาะที่เพิ่มเติมจากมาตรฐานทั่วไปและทำให้คนงานทำงานในบ้านได้ใช้สิทธิของตนอย่างเต็มที่ และพิธีสารเสริมอนุสัญญาฉบับที่ ๒๙ ว่าด้วยแรงงานบังคับ ค.ศ. ๑๙๓๐ ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องมีกฎหมายและกฎระเบียบที่กำหนดมาตรการที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการใช้แรงงานบังคับและแรงงานเกณฑ์ รวมทั้งคุ้มครองและเข้าถึงการเยียวยาที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสม นั้น โดยที่เนื้อหาของอนุสัญญาเป็นการกำหนดหน้าที่ให้ประเทศสมาชิกต้องปฏิบัติ และใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ จึงเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญฯ และหากกระทรวงแรงงานยืนยันได้ว่าต้องมีการออกกฎหมายเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว ก็จะเข้าลักษณะเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องเสนอขอความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ดังนั้น การเสนออนุสัญญาข้างต้นต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๒๓๐๑ (นางสาวเจนจิราฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th